

PALMA, v. a. 1. (sjöt.) Hala i ett tåg med en hand i sender.

PALMETT, pallmä'tt, m. 3. (fr. *Palmette*) Prydnad på grekiska pelare, i form af ett palmblad.

PALMMERG, m. sing. Mergen i palmer. *Sago är ett slags p.* [-märg.]

PALMLOSSA, f. 1. Ett moss-slägte. *Climacium*.

PALMOLJA, f. 1. Ett slags välsmaklig och välluktande olja, som pressas af oljpalmens frukt-kött.

PALMSMÖR, n. sing. Se *Palmolja*.

PALMSOCKER, n. sing. Socker, beredt af saften utaf Socker- eller Vinpalmerna. [-sücker.]

PALMSÖNDAG, m. 2. Söndagen före påsk; har sitt namn af de palmqvistar, hvilka då ströddes på vägen framför Christus, då han red in till Jerusalem.

PALMTRÄD, n. 3. Se *Palm*.

PALMTVÄL, m. sing. Tväl, beredd af palmolja.

PALMVIFVEL, m. 2. pl. — *viflar*. En svart, två tum lång insekt af Skalbaggarna, hvars larv i Sydamerika ätes som en läckerhet. *Curculio Palmarum*.

PALMVIN, n. 3. Vin, beredt af saften utaf Vin- eller Sockerpalmen.

PALSTERNACKA, f. 1. Tvåårig köksväxt med långa, hvita, toppformiga, välsmakliga rötter. *Pastinaca sativa*.

PALT, m. 2. 1) (i sing. kollektivt) Ett slags mat, tillredd af blod, mjöl och kryddor, samt kokad i större eller mindre klimpar. — 2) Kokad klump af detta slags mat. — 3) Fordom brukligt öknamn på personer, tillhörande stadsvakten. — 4) Se *Paltpotates*.

PALTA, f. 1. (pop.) Slarfva, trasa; dålig klädespersedel. Brukas mest i plural.

PALTA, v. n. 1. (pop.) 1) Gå. Säges egentl. om tiggare. *P. af.* — 2) *P. på sig*, hölja sig i gamla lumpor, i trasiga kläder.

PALTIG, a. 2. (fam.) Uselt klädd. — *Paltighet*, f. 3. — *Paltigt*, adv.

PALTPOTATES, m. pl. *potäter*. En sort rund, något platt, stor potates.

PAMFLETT, pammsflätt, m. 3. (fr. *Pamphlet*) Flygskrift, smädeskrift. [*Pamphlett*.]

PAMP, m. 2. (pop.) 1) Stort svärd, lång värja. — *Syn.* Plit. — 2) Knekt, soldat. Helst i kortspel, t. ex.: Klöfverpamp.

PAMPELMOS, --mós, m. 3. Ett slags stora pomeranser af trädslaget *Citrus decumana*.

PAN (a långt), nom. prop. m. (grek. myt.) Herdeguden. *P-s flöjt*, se *Herdeflöjt*.

PANACÉ, m. 3. (från grek.) Botemedel emot alla sjukdomar.

PANASCH, -ásch, m. 3. (fr. *Panache*) Hjelm-buske, fjäderbuske.

PANDEKTER, panndá'ckt'r, m. 3. pl. (från grek.) Benämning på en romersk lagsamling, företagen på kejsar Justiniani befällning.

PANDEMONIUM, pändemóniumm, n. sing. (från grek.) 1) Helvetets diktade hufvudstad, der Satan håller sin konselj. — 2) (fig.) Samling af elaka människor.

PANDORA, panndöra, nom. prop. f. (grek. myt.) En af Vulcan skapad, skön flicka, som i en ask förvarade alla mänskliga olyckor. (Fig.) *P-s ask*, källa till allt ondt.

PANDUR, panndür, m. 3. (af byn Pandur i nedre Ungern) Ungersk soldat till fots.

PANEGYRIK, ---ri'ck, m. 3. (från grek.) Offentligt loftal, äreminne.

PANEGYRISK, a. 2. Loftalande, prisande.

PANEGYRIST, ---i'sst, m. 3. Loftalare.

PANEL, -él, m. 3. (eng. *Panel*) Brädbeklädnad på väggarna i ett rum.

PANELA, v. a. 1. Förse med panel.

PANELLIST, panel-i'list, c. 5. List på en panel.

PANELNING, f. 2. 1) Förseende med panel. — 2) Se *Panel*.

PANELSÄG, panelsäg, f. 2. Ett slags såg, som har ett bredt, styft, mot ena ändan smalare, och vid den andra med ett handtag försedt blad.

PANELVERK, panèlvärk, n. sing. Brädfodring på väggarna till ett rum.

PANG! int. Utrop, hvarmed betecknas en plötslig knall, skräll, t. ex. af ett skott, af en fönsterruta, som slås sönder, o. s. v.

PANISK, a. 2. *P. förskräckelse*, plötsligt påkommen häftig förskräckelse utan grundad anledning.

PANK, pångk, a. oböjl. (fam.) Utan penningar i kassan.

PANNA, f. 1. 1) a) Den öfra delen af en människas ansigte, ofvan ögonen, bildad af pannbenets nedböjda del. *Hårlogg i p-n. Slå någon midt i p-n.* — *Syn.* Flint, Planet. — b) Den motsvarande delen af hufvudet på vissa djur. *Slå en öxe för p-n.* — 2) Fyrkantigt eller rundt kärl, vanligtvis af metall, ofta af ringa djup i förhållande till vidden, och dels med, dels utan fötter och handtag, att koka, värma, smälta uti, o. s. v. Deraf Kok-, Värm-, Brygg-, Brännvins-, Salpeter-, Smältpanna, m. fl. — *Anm.* Skillnaden emellan *Gryta* och *Panna* är den, att Grytan har öron, Panna deremot i allmänhet handtag.

— 3) Se äfv. *Fångpanna*, *Takpanna*. — 4) Förddjupning, i hvilken en tapp vänder sig.

PANNBAND, n. 3. Band, som af fruntimmer till prydnad bäres om pannan.

PANNBEN, n. 3. Hvardera af de tvyen ben i hufvudskålen, hvaraf pannan bildas.

PANNBINDEL, m. 2. pl. — *bindlar*. 1) Bindel, som af fruntimmer till prydnad bäres om pannan. — 2) (kir.) Bindel, som bäres om pannan vid tillfälle af sår o. s. v.

PANNHÄR, n. 3. Här, som nedhänger öfver pannan. Säges isynnerhet om hästar.

PANNKAKA, f. 1. Se *Kaka*, 2.

PANNKAKSLAGG, m. 2. Flat, rund panna af gjutet jern, hvarpå tunna pannkakor gräddas öfver glödel.

PANNMUSKEL, m. 3. pl. — *muskler*. Muskel, som har sitt läge i pannan.

PANNREM, f. 2. pl. — *remmar*. Rem på ett betsel, hvilken går öfver hästens panna.

PANNSKAFT, n. 3. Skaftet på en kok- eller gräddpanna.

PANNSMED, m. 3. Smed, som tillverkar kokpannor, o. m.

PANNSOCKER, n. sing. Socker, som erhålles genom mellansiraps inkokning till torrhet.

PANNSTEN, m. sing. Sten, som vid kokning afsätter sig i kokkärlat, af vissa kalkhaltiga källvatten.

PANNSTYCKE, n. 4. Remsa af breda spetsar, som bäres under en bindmössa. Kallas vanligen förkortningsvis Stycke.

PANNSÖM, m. 2. pl. — *sömmar*. (anat.) Den ifrån näsroten rakt uppåt gående föreningen emellan båda pannbenen.